

forholdes med Hensyn til Tegningen og Over-
 slag, falder det mig naturligtvis ikke meget let
 at besvare, da Lovforslaget i den Form, hvori
 det foreligger, er udgaaet fra Folkethinget, hvor
 det er blevet omarbejdet, og der altsaa ikke
 med Hensyn til samme kan have anden Op-
 lysning end den, der kan hentes fra de For-
 handlinger, der ere gaaede forud for og som
 have fremkaldt Afstemningerne i Folkethinget.
 Min Mening, da Loven saaledes kom frem fra
 Folkethinget, havde været den, snarest muligt
 at see at faae disse Tegninger og Overslag
 bragte istand, som skulde vise, hvorvidt det vilde
 være gjørligt, navnlig med Hensyn til Straffe-
 anstalten for Dvindsfanger her paa Christians-
 havn, at faae anbragt et større Antal af Dag-
 celler, og min Mening havde da fremdeles
 været den, naar det, som jeg forudsatte, havde
 temmelig hurtigt ladet sig gjøre, allerede at
 fremkomme med Tegningerne og Overslagene i
 indværende Session, for at kunne faae den
 Hindring ryddet afveien, som Forslaget, som
 det er kommet fra Folkethinget, forsaavidt op-
 stiller for Gjennemførelsen af Lovens Bestem-
 melse. Min Forudsætning om, at dette lod
 sig gjøre, blev imidlertid stiftet, idet der under
 Forhandlingerne i Folkethinget, som ogsaa i
 Lovforslaget selv, er blevet taget Hensyn til
 forandrede Indretninger med Hensyn til Straffe-
 anstalten for Mandfanger paa Christianshavn.
 Jeg indsaar, at idet der ogsaa med Hensyn til
 § 2 skulde tilveiebringes Tegninger og Over-
 slag. Noget, der tildeels skulde staa i Forbin-
 delse med Ombygningen af forskjellige Vocaler,
 der ikke vare bestemte for Fangerne, maatte jeg
 opgive Tanken om at faae det forelagt i denne Ses-
 sion. Min Plan er altsaa, naar Lovforslaget ved-
 tages, som det er kommet fra Folkethinget, at lade
 Tegninger udarbejde og de fornødne Overslag
 forelægge, saaledes at der altsaa maatte under
 en eller anden Form have den Approbation
 paa de fremkomne Tegninger og Overslag, som
 gjorde, at den Betingelse, der er nævnt i §§ 1
 og 2 i Loven, som den er kommen fra Folke-
 thinget, maatte anses for fuldbestaaende. Den
 ærede Landstingsmand lagde Vægt paa det
 Udtryk, jeg havde brugt, at det var et Skjøn,
 der havde været det ledende med Hensyn til
 Systemets Anvendelse. Det er just ikke med

Hensyn til Bedømmelsen af Systemet, at jeg
 har benyttet Udtrykket Skjøn, det er kun i
 Forhold til den ærede Landstingsmands Be-
 mærkning om, at det dog maastee i praktisk
 Henseende ikke vilde lede til et forskjelligt Re-
 sultat, saa at jeg ved min Ytring havde Hensyn
 til det større eller mindre Omfang, hvori der
 blev Spørgsmaal om at anvende det. Det
 staaer mig ikke for Diebliffet aldeles klart,
 saaledes at jeg med Bestemthed turde paatage
 mig at paavise de Steder, hvor man saaledes
 er traadt tilbage fra Isoleringsystemet, ikke
 blot fra det aldeles strenge, til Yderlighed brevide
 Isoleringsystem, som jo erkjendes for ikke at
 være brugbart, men selv fra det stærkt modifi-
 cerede, men jeg troer ikke, at jeg feiler, idet
 jeg, hvor ængstelig jeg ellers vilde være for at
 udtale det af Mangel paa Sikkerhed deri, vil
 nævne deels Belgien, deels Baden som Lande,
 hvor man i de senere Aar i en mærkelig Grad
 er traadt tilbage fra Systemet. Spørgsmaalet
 om, hvorvidt selve Systemet er anvendeligt paa
 Dvinder, berørte den ærede Landstingsmand.
 Jeg har med Hensyn til det usførligere udtalt
 mig under Forhandlingerne i det andet Thing,
 og saaledes som den ærede Landstingsmand
 ogsaa lettere gled hen over det, troer jeg, at
 det ialtsald for Diebliffet vil være overflødig
 at gaae nærmere ind paa en Discussion an-
 gaaende det Punkt. *Det er det med og jeg vil
 gerne høre i det følgende og i den sidste*

Lehmann: Det gjør mig meget ondt,
 at jeg maa insistere paa det Punkt, jeg tilfod
 mig at fremhæve. Det tilkommer ikke mig at
 have nogen Mening om, hvad Folkethinget har
 meent ved at vedtage de Betingelser, der ere
 knyttede til §§ 1 og 2. Jeg hører nu, at den
 høitærede Justitsminister kun derom har en
 Formodning, saaledes som man kun kan have
 om Noget, der er foretaget af Tredeemand.
 Men Tinget er den, at Sagen ikke her fore-
 ligger saaledes, at vi kunne anstille Conjecturer
 om, hvilken Mening og hvilke Consequentser
 der efter Andres Mening kunne ligge deri. Men
 hvis vi skulle give vor Stemme til § 1, saa
 ledes som den foreligger, maa Enhver af os
 stybde sig selv at kunne klart besvare det Spørge-
 maal, hvad han har meent med at stemme for
 denne Paragraph, og det forekommer mig, at